

Είναι εγκληματική η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία; Είναι. Είναι ο Πούτιν εγκληματίας πολέμου; Είναι. Είναι ο Μπάιντεν και το ΝΑΤΟ ηθικοί αυτοурγοί; Είναι. Η πρόσφατη Ιστορία των σχέσεων ΗΠΑ - Ρωσίας το αποδεικνύει:

Τον Οκτώβρη του 1962, ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζον Κέννεντι ανακοίνωσε ότι η χώρα του επιβάλλει ναυτικό αποκλεισμό στην Κούβα του Φιντέλ Κάστρο. Αιτία το ότι οι Σοβιετικοί έστηναν στο νησί βάσεις εκτόξευσης πυραύλων και έστελναν εκεί πλοία που μετέφεραν τον σχετικό εξοπλισμό. Ουσιαστικά, οι βάσεις στήνονταν σε μικρή απόσταση από το μαλακό υπογάστριο των ΗΠΑ.

Ολόκληρος ο κόσμος πανικοβλήθηκε. Αν τα πλοία της Σοβιετικής Ένωσης συνέχιζαν τον πλου τους προς την Κούβα, θα βρίσκονταν αντιμέτωπα με τα αμερικανικά κι ο πόλεμος θα ήταν αναπόφευκτος: Ο Γ' Παγκόσμιος πόλεμος. Και τα σοβιετικά πλοία συνέχιζαν.

Ξαφνικά, λίγες μέρες αργότερα και σε απόσταση αρκετή για να μη συναντηθούν με τα αμερικανικά πολεμικά, τα σοβιετικά πλοία άλλαξαν ρότα. Ο πόλεμος αποφεύχθηκε.

Είχε μεσολαβήσει μαραθώνιος επαφών ανάμεσα σε Ουάσινγκτον και Μόσχα. Ο ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης, Νικίτα Χρουστσόφ, διεμήνυσε στον Κέννεντι ότι θα απέσυρε τα πλοία, με την προϋπόθεση ότι και οι ΗΠΑ θα απέσυραν τους πυραύλους που είχαν εγκαταστήσει στην Τουρκία, κάτω, δηλαδή, από το μαλακό υπογάστριο της ΕΣΣΔ. Ο Κέννεντι αποδέχτηκε, με την προϋπόθεση ότι αυτό θα γινόταν σε έξι μήνες και ότι, μέχρι τότε, οι Σοβιετικοί δεν θα το διέρρεαν. Συμφώνησαν. Ήταν, όμως, ο Κέννεντι και ο Χρουστσόφ της «ειρηνικής συνύπαρξης».

Μια εικοσαετία αργότερα, στα 1983, πρόεδρος των ΗΠΑ ήταν ο Ρόναλντ Ρήγκαν. Στο νησάκι - κράτος της Καραϊβικής, Γρενάδα (έκταση 344 τ. χμ.- τα τρία τέταρτα της Σάμου,- πληθυσμός 113.000 κάτοικοι) και μετά από αλλεπάλληλα πραξικοπήματα, την εξουσία κατέλαβε ο Λαϊκός Επαναστατικός Στρατός. Ήταν 19 του Οκτώβρη. Έξι μέρες αργότερα, στις 25 του μήνα, ο αμερικανικός στρατός έκανε απόβαση και εισέβαλε στην Γρενάδα. Την κυρίευσε μέσα σε τέσσερις μέρες. Δικαιολογία του Ρήγκαν ήταν ότι το νησί θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει η Σοβιετική Ένωση για να στήσει εκεί βάσεις πυραύλων.

Στα 2014, καταργήθηκε ο ρωσόφιλος πρόεδρος της Ουκρανίας, Γιανουκόβιτς, ο οποίος διέκοψε την διαδικασία σύνδεση της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και φιλοναζι του τάγματος του Αζόφ ξεκίνησαν να δολοφονούν Ρώσους και ρωσόφωνους στα ανατολικά της χώρας (πάνω από 14.000 ως το 2020, σύμφωνα με τον ΟΗΕ). Η πια Ρωσία αντέδρασε. Η Κριμαία αποσχίστηκε από την Ουκρανία και, ύστερα από δημοψήφισμα, ενώθηκε με τη Ρωσία, ενώ δυο περιοχές του Ντομπάς (Ανατολική Ουκρανία) ανεξαρτητοποιήθηκαν. Το 2018, πρόεδρος εκλέχτηκε ο Βόλονταρ Ζελένσκι, διακηρυγμένος οπαδός του «ευρομείντάν» (των αιματηρών επεισοδίων που οδήγησαν στην πτώση του Γιανουκόβιτς). Ξεκίνησε να ζητά επιτακτικά την ένταξη της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ. Η Ρωσία απαίτησε την ουδετερότητά της, καθώς δεν ανεχόταν βάσεις κάτω από το δικό της μαλακό υπογάστριο. Ο Ζελένσκι, (και με προτροπή των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ) αγνόησε την απειλή και επέμενε να ζητά ένταξη. Επακολούθησαν παρασκηνακές συνομιλίες ανάμεσα στα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζο Μπάιντεν, αντί να ξεκόψει στους Ουκρανούς την ένταξη, άφησε να εννοηθεί ότι η χώρα του δεν θα είχε αντίρρηση σε μια «μικρή ρωσική εισβολή» (εννοώντας, ίσως, την προσάρτηση των ανατολικών περιοχών της Ουκρανίας που είχαν αποσχιστεί, - Ντομπάς).

Στις 24 του Φλεβάρη 2022, ο πρόεδρος Πούτιν διέταξε τον ρωσικό στρατό να εισβάλει στην Ουκρανία.

Ως ηθοποιός που είναι, ο Ζελένσκι βρήκε τον ρόλο της ζωής του: Απαίτησε από το ΝΑΤΟ να καλύψει τον εναέριο χώρο της Ουκρανίας, προστατεύοντάς την από τη ρωσική αεροπορία. Κάτι τέτοιο, όμως, θα σήμαινε εμπλοκή του ΝΑΤΟ στον πόλεμο, με πιθανότατο επακόλουθο να οδηγηθεί η Γη σε έναν Γ' Παγκόσμιο πόλεμο, οπότε η απαίτηση δεν εισακούστηκε. Πήρε σβάρνα τα κοινοβούλια των μεγάλων χωρών του ΝΑΤΟ και απαιτεί στρατιωτική βοήθεια, προσπαθώντας να πείσει ότι, αν δεν του δοθεί, θα οδηγηθούμε στον Γ' Παγκόσμιο πόλεμο. Σε κάθε εμφάνισή του, διεκτραγωδεί τα δεινά της χώρας του, την οποία, αν θέλει να γλιτώσει από τα δεινά, δεν έχει παρά να παραιτηθεί από πρόεδρος. Αυτή η πράξη θα ήταν αληθινά πατριωτική κι όχι να στέλνει τον ουκρανικό λαό στον θάνατο, εκτοξεύοντας κατάρες ενάντια στους Ρώσους οχυρωμένος στην ασφάλεια του κρησφύγετού του.

(τελευταία επεξεργασία, 23 Μαρτίου 2022)

